

BORSSZEM JANKÓ

A PROVISORIUS DEÁK FERENCZEK.

Magyar Miska. Hej, egyik sem hasonlít az öreg urhoz!

Előljáró beszéd.

TEKINTETES képviselő urak
S méltóságos főrendek, figyelem!
Most a hogy újból összegyűltetek
Intő szavam hozzátok emelem,
Hazánknak állapotja nem a legjobb:
Nyakunkon a deficzit, szoldateszka,
Az úrhatnámság, népszegényedés...
S az említettem sok baj mind kevés
Azokhoz képest, mikről hallgaték.
De ennyi bajból is fölépülünk,
Ha a reménnyel munka párosul.
Föl hát a tetre! — s megsegít az ég.

De itt a bökkenő: vaj tudtok-e
És vágytok-e dolgozni ernyedetlen?
Nem-é azért — divat ez itt, amott —
Jövétek föl ti törvényalkotóknak,
Mert más egyébre nem használhatott
Titeket a tens, nemes vármegye?
Nem-é terjedt familiák kegye
Szerezte néktek a mandátumot,
Mikor a cenzurán megbuktatok,
S nem volt üres szolgabírói hely,
És a családbeli kisasszonyok
Pesten lakó férjért sóhajtoznak?
Közöttetek van-é sok hő kebel
A melyet igaz hivatás hevít,
Munkára hajtva tehetségeit?

Az orfeumban és a blaue kaczban
Hazánk során javítani nem lehet.
(Mondják: divat, törvényhozói czimmal
Szerezni meg daldelnői kegyet.)
Nem czéda multságok zsvivájában
Vagyon helye a törvényalkotónak,
De a forum magasan szárnyaló,
Lendületes, nemes vitáiban.
Más itt se szóljon, csak a ki a szónak
— Szébb értelmében — birtokába van;
De ez se szóljon zúgó tapsokért

Üres, de cifra szót; csak úgy beszéljen,
Ha mondhat is szép szóban hasznosat, —
S ha végszavára földörög az »éljen!«
Ne higgye, hogy már mindent megteve,
Mit tenni kell.

A zárt ajtók mögött,
Hol nem leszen zajos hatás jutalma:
Gomolygó tervek cháosa között
Eszméje vessen világos utat.
Ha van eszméje! — És ha nincs neki,
Gáncs helyett jobb, ha másét követi;
Hiven munkál és fárad sikerén
A műnek melyért nem ő nyer babért...
Egy vágya legyen: tenni a honért!

*

Törvényhozók! elmondták fenn a várban
Mit tegyetek! Én elmondám hogya n.
S beszédemnek bár sok hiánya van,
— Akár csak ama másik trónbeszédnek —
Hivatástoknak megfeleltetek,
Ha többet nem, csak ennyit tettetek.

Rendőri hírek.

△ **Elgázolt emberek.** T. i. az a házmeisteri pár, melynek a király-utezai légszeszrobbanásnál a gázból kijutott.

× **Vétkes bukás.** Ilyennek voltunk tanui tegnap délután a keramittal burolt Kecskeméti-utezában. Egy 16—18 évesnek látszó, elegáns öltözötű csinos leánya, megbotolván, oly szerencsétlenül esett el, hogy az alma maternek néhány történetesen arra lézengő csecsemői, indignációval lökték le szemeikről az illető mo- és binoklikat.

⊙ **Égi háboru.** Szikszay vendéglőjében mult szerdán óriási dörgéssel járó tömeges bliccelés történt. A bliccelők — régi tapasztalat szerint — a réz, ezüstözött és egyéb fémes tárgyakra ugrottak és a villámhárító egyenes kikerülésével a szabadba elczikáztak. Légnymás rendes volt, hévmérő + 15 R. Egyéb baj nem történt.

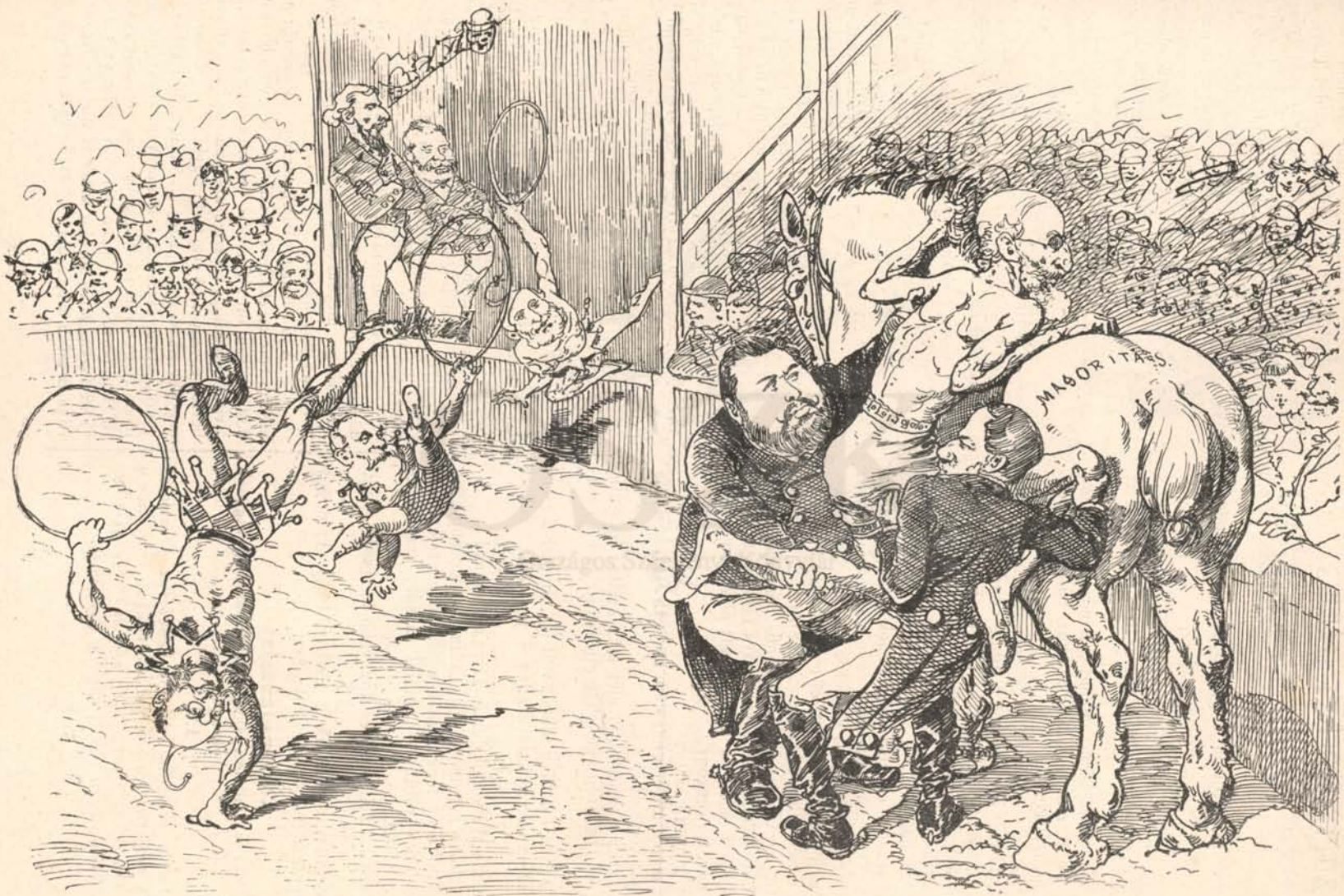
Börzeviczy W. M. élczei.

— Mikor az én Moskovicz Lajos barátom, a Frankomagyar igazgatója hírét veszi, hogy hol Temesvárt, hol Aradon egy-egy szeszgyár elég, azt mondja rá hogy: se baj!

A biztosítási tőke is elég! (Zwar nicht mein, aber doch feun!)

— Milyen kár, hogy a francia vendégeket nem a hosszu napon vendékelhettük meg! Ők megsporolták volna hallgatni az én francia beszédemet, én megspóroltam volna egy területet. (Nücht so gemeun gemeunt — aber doch!)

PARLAMENTI CZIRKUSZ.

§UTTYOMBERKI §ÁRIUS a helyhezet signaturájáról.

Haza minden előtt!

TRÓNBSZÉD rám nagy hatást tett — megrökönyített.

Ilyen tenger munka!

Könnyű az olyan véznának naphosszat íróasztal mellől el nem mozdulni, mint Tisza ur! De raknák rá az én hájamat!

— Kegyelmes uram, mondok, mindazt elvégezni, amit ránk róttál, már nem képviselőhöz, hanem napszám-moshoz illő foglalkozás.

— Hiszen, felelé, ti vagytok a nemzet napszámjai.

Tyűhű! Hát így vagyunk? Eddig könnyű volt ez a napdijnoki kenyér; csak szavazni kellett. Ezentul majd dolgozni is kell. Gyászos kilátások!

A hangulat ehhez képest nyomott, savanykás, ungemüthlich nagyon.

O szép idők, egykori szép napok, a nagy frázisok napjai! Amikor nem kellett tanulmányozni otthon, izzadni bizottságban, véres veritékét csöpögtetni a házban, hanem a honatya kiállott és mondott egy beszédet s ha abban a beszédben két percenként legalább négyszer előfordult a »haza« szent neve és a honfőispánkodás eléggé hangzatos körmondatok kanyarítására ragadta az ípsét: nagy ember lett belőle és megérkezett pontosan a kerületből az üdvözlő sürgöny.

Meg a bizalmi felirat.

S nem maradt el a hazatérő honatya fáklyás zenéje sem — saját költésén.

Ha aztán a választókat meg is traktálta: Kossuth, Széchenyi és Deák csillagképlete elhalványodott a kerület egén.

Ez abban a boldog időben volt így, amikor a zsendülő államférfi első nyilatkozványa a jó toaszt szokott lenni.

Welche Wendung durch Tisza's Fügung!

Hasztalan keringnek koponyám kaleidoskopjában a leglelkesítőbb és leggördülékenyebb mondatok; rövidék és hosszuk egyaránt — semmi parádét nem lehet már csapni velők.

Mennyivel kellemesb és könnyebb lelkesedni, mint izzadni.

E pillanatban jelentik a házban, hogy Tisza egy új törvényjavaslatot készül benyújtani.

Törvényjavaslat

a Sándor-utca és miniszteri paloták közt tervezett egyvágányu vasutról.

1.§.

Mivel a kormány részéről benyújtott javaslatok száma oly rengeteg, hogy a nyomtatványok szállítása a miniszteriumokból az országháza ló- és embrenyi erővel lehetetlen, ideiglenesen vasuti vágány rakatik le.

2. §.

— Pakolj Pista!

Diák ismeretek tára.

Terjeszti: Bukovay Absentius.

— Azt mondta az öregem, hogy a reám fordított pénzével képviselővé is megválasztathattott volna. De már megköszöném az olyan életet, mikor csak a személyes megjelenés után fizetnek.

— Első találkozásom Budapesten az udvarisuzterommal volt, kinél egy kis restanciám is van. Ignoráltam.

— Mikor meg a Dákó Pistától azt kérdezte a kicsi hüvelybe szorult nagy statisztikus: hány szivar esik Ausztriában

egy emberre? — hát a Pista úgy blindelt, hogy azt mondja: minden németre jut 22 és $\frac{1}{8}$ trafik-szivar. »Jó jó, kélem alászon,« mondja a számfaló, »de hát mi az a $\frac{1}{8}$ szivar?« »Hát bagó!« löki ki magából a Pista, tudományos önérettel. (Élénk derűtség a hátulsó padokon az államvizsgálati próziczczereknél.)

— Az engem nem sorvaszt, ha a szigorlaton megbukok; de ha egy nőbel stósz az alagérban nem superál, vagy ha tarcz belára megbukok a klábriban — az már bánt, mert rontja a renommémat.

— A jó Schnierer bácsi, aki harmadéve még a tandíjmentes bölcsészekkel is brudert ivott azon a híres ismerkedési estélyen ott a Ferenczi barátnék bazárdájában, kérdezi a vizsgámon, hogy mi szigorubb büntetés: az életfogytig való börtön-é, vagy a 15 évig tartó fegyház? — Válaszolok a legnagyobb zikkérséggel, hogy a 15 évig tartó fegyház. A bácsi bámul. »Az ég szerelmére Bukovay ur, hogy mondhat már ilyet? Hogy volna 15 évi fegyház szigorubb, mint az életfogytig tartó börtön?!« Vágom oda neki: »Hát csak azért, mert az életfogytig tartó börtönt kiheveri minden legény, hanem ritka az olyan betyár, aki a 15 évi fegyházat kibírná!«

Szerkesztő:

SZIMATOLSZKY LAJOS.

A PAPIRKOSÁR.

Szerkesztőség és kiadó
hivatal: Szarka-utca 1. sz.

— Politikai, társadalmi és közgazdasági indiskréciók közlönye. —

Budapest, 1881. október 1-én.

Legyen szabadság!

Teljes korlátlan szabadság!

Gondolat, szólás-, és sajtószabadság!

A sajtónak ne legyen más korlátja, mint a melyet a diszkréció törvényei vonnak.

Valamint a szemességnak tetőpontja a szemtelenség: azonképen a diszkréció tetőpontja az indiskréció.

H i r e k.

□ **Lapunk**, bár elkésve, bejelentette a párisi elektromos kiállításon, szenzációs villanyos lopásunkat.× **Szendefi Sarolta** k. a., a magassabb leányiskola növendéke, tegnap délután 5 órakor a 654. sz. hordárnak illatos levélkét adott át, mialatt mélyen elpirult. A kisasszony is jobban tenné, ha a leczkét tanulná, ahelyett, hogy szerelmes levelezéssel foglalkozik.+ **A belügyminiszter** legközelebb törvényjavaslatot fog előterjeszteni a papirkosártitok megővéséről. Átkos kaurmány!= **Vörös Izidor**, lapunk munkatársa, lefőzte Hughest, Morsét egész Angliával

és Amerikával egyetemben. Kitalálta, mikép lehet gép és drót nélkül a papirkosárból sürgönyözni.

Sürgönyök.

(Saját külön tolvajunktól.)

Sándor czár Vilmos császárnak

Berlin.

Kedves császár bácsi! Multkori együttlétünk alkalmával kitünő rosztopinnal kínáltál meg. Kérlek, küldj belőle vagy tíz üveggel.

SÁNDOR.

Vilmos császár Sándor czárnak
Moszkva.

A tíz üveget elküldtem. Ugy-e jó kis papramorgó? Hehehe! Hanem te is küldhetnél egy pár doboz kaviárt. Tudod, mi öregek már rászorultunk. Hehehe!

VILMOS.

Battenberg Sándor Milán fejedelemnek

Belgrád.

Kedves szomszéd!

Borzasztó zavarban vagyok. A komornyikom most veszi észre, hogy a tisztá feherruhám mind elfogyott. Kérlek, kölcsönözz 2-3 tisztá inget. Viszontszolgálatra kész

SÁNDOR.

Jövő száunkban megjelennek:

A budapesti összes színésznők keresztlevelei.

Tisza Kálmán ifjúkori szerelmes levelei.

Augusztó császárné összegyűjtött mosócédulái.

Színház.

Nemzeti színház: *Fra Diavolo*.Vár színház: *A haramiák*.Népszínház: *A vöröshaju*.

HIRDETÉSEK.

Indiszkkrét ránczokat

figyesen elismít

a női arczokról

egy diszkkrét orvos.

PAPIRKOSARAK

aczélból Wertheimzárral

jutányosan kaphatók.

Hol? Erre nézve utbaigazítással szolgál a kiadóhivatal.

Titkos táviratok

figyesen dechiffáltatnak, magánlevelek észrevehető nyom nélkül felbontatnak és újra lezáratnak lapunk szerkesztőségében.

A „Papirkosár“ tárczája.

A papirkosár rejtelmei.

Irma fürdőbe utazott.

— Adieu! mondá férjének, isten veled kedvesem!

— Ah! szivem megszakad, hogy oly sokáig nem láthatlak.

Elemér egyedül maradt.

De mégsem maradt egyedül.

Nála maradt a kétely, a gyanu.

— Hátha csak szemfényvesztés az ő szerelme?

Honnan szerezzen bizonyosságot?

Benyitott Irma boudoirjába.

Szeme megakadt a himzett papirkosáron.

— Megvan! mondá.

És az asztalra ürtive a papirkosár tartalmát, el kezdett benne kotorászni.

Egy eltépett levél! Férfiírás!

Elemér összerakja a darabokat és olvassa:

»Szeretett Irmám! Mikor utoljára fürdőbe? Szivem kéjjel és epedéssel emlékszik a tavalyi édes napokra.
R i k h á r d.

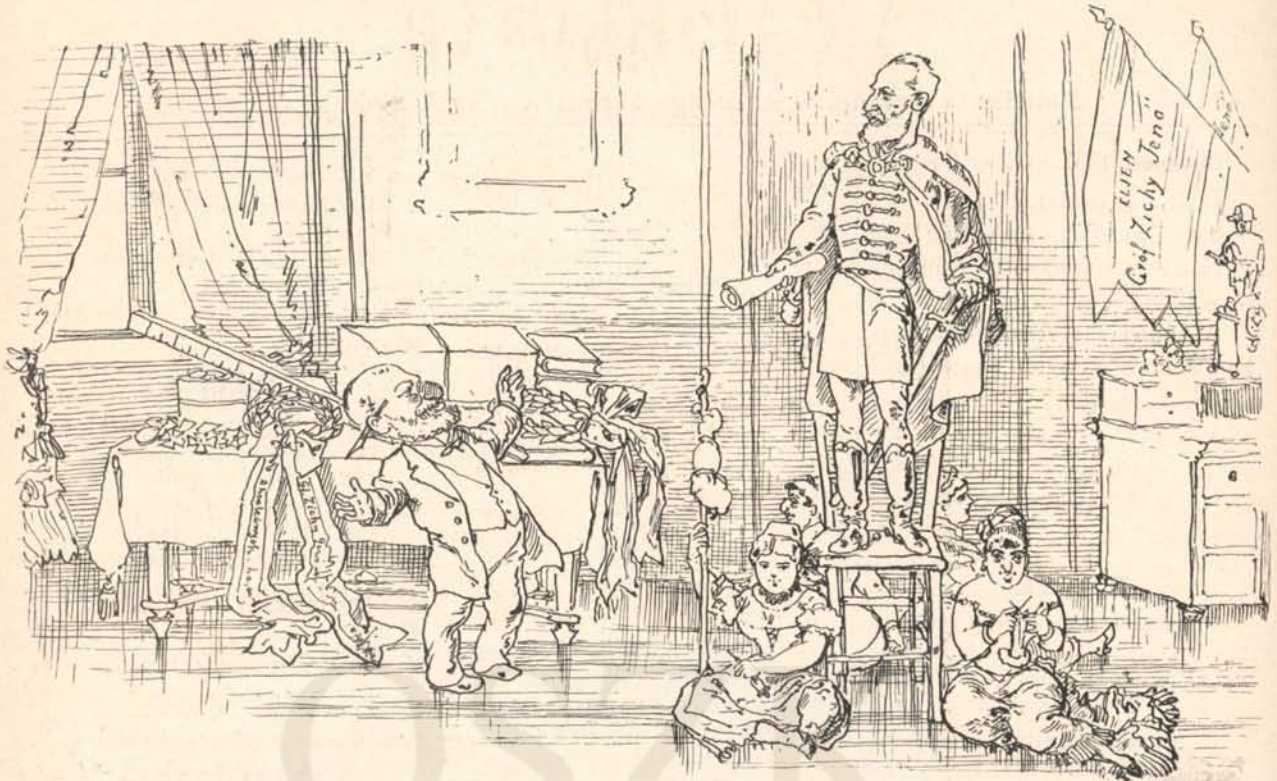
Elemérben megfagyott a vér. Lázasan keresett tovább. Hah! Egy fogalmazvány:

»Kedves Rikhárd! Szerdán utazom. Férfiem mílsem sejt. Szliácson találkozunk. 48 óra múlva karjaid között lesz szerető I r m á m.

Elemér ajultan rogyott össze.

(Folyt. köv.)

AZ IPARTÁRLAT ZÁRLATA UTÁN.

Ghr Mr (elragadtatva.) Becsületemre, Jenő pajtás, der ganze Szécsenyi!

A villanyos Budapest.

— Történelmi vázlat 1890-ből. —

Mióra fölfedezték hogy földünk villanyos pólusa a Rókus kórház előtti Mária-oszlop tengelyével esik össze (melyet ezért Volta-oszloppal helyettesítettek) s mióta Edison ugyanezért a Rókusba tette át lakását: Budapest csakugyan villanyos mozgalom középpontja lett. Büszkén tekinthet a magyar ember az ő fővárosára, melyet a villanyosság pozitív negációja oly negatív pozícióba hozott, hogy már most nem Makó, hanem Budapest a világ közepe.

Ha szétnézünk, hogy a főváros mivé lett a villanyosság által, áramlat fog el. Nem szólunk a hazabeszélő képviselők kedvező helyzetéről, kiknek legkisebb csuklását megviszi a telefon választóiknak. Nem a villanyos gyufáról, melynek pozitív végével szivarunk negatív végét érintve, azt rögtön meggyújtjuk. Nem a villanyos lámpásgyűrűről, mely a pecsétgyűrű kristálylapja alatt égő villanyszikrával tiz gázláng fényét koromfekete sötétséggé vakítja s már most egyedüli szalon-világításunk. Nem a telegrafice nyomtatott hirlapokról, melyekben Garfield ütérének dobbanásai, Gambetta toasztjai és a nihilisták titkos tervei önműködő hatányok által egészen maguktól állandósíttatnak olvasható alakban s tiszta

magyar nyelven. Nem az electrospazzicaminumról vagyis villanyos kéményseprőről, mely a főváros 157,000 kéményét 13 másodperc alatt kitisztítja s az így eredményezett kormot 5 perc alatt a legfinomabb rizsporrá változtatja. Nem a galvanococtica szellemes találmányáról, melynek révén a konyhakertekben már csak a vetemények magját termelik, mert e magból galvanococticus uton ebédközben maga költi ki és főzi meg az étkező néhány harmadperc alatt a spárgát és zöldborsót. Nem az automaticus aranyjádék-conversoriumról, mely villanyfolyam által galvanoplastice convertálhat percentes járadékot négy percentsé. Nem az electrodynamicum soloecismadiariumról vagyis villanyos nyelvbakterium irtó-gépről, mely három év alatt az akadémia nagy szótárának husz egész ivéből ki tudta gyomlálni a philologia paráját. Nem a villanyos táv-Blahánéről, mely a népszínházban énekel Hongkong, San Francisco, Rio de Janeiro és Archangel teletrilophonisticus páholybérlőinek. Nem az Electrojókaí Galvanomór romantoklavirjáról, melyen tiz ujjával játszik el egyszerre tiz regényt tiz nyelven tiz főváros tiz napi lapjának tárczája tiz tiszteletdíjért.

Mind erről és még sok egyéb budapesti villanyos csodáról nem szólunk, de igenis szólunk azóta . . .

(Itt, fájdalom, megszakad az electroforisticus közlés és nyilván 1890-ig kell várunk, míg folytatódik.)

THEATRÁLIA.

Hirek a csatatérről.

— Honvéd menedékház. —

szep. 12.

NOVÁK Gusztávnak 10 hordárból álló gyaloghadserege felvonult a honvédmenedékház előtt. Felszólítást intézett a székek és padok közé elsánczolt Mikár ezredes 8 főnyi dandárjához, vajjon hajlandó-e magát kegyelemre megadni? — a mely esetben összes büntetése egy főkönyvi megrovásból fogna állani. Mikár azt felelte, hogy Novák csak az ő testén keresztül juthat a hatalom polczára és támadót fuvatott. Megindult a harcz és borzasztó mérveket öltött Ide-oda ingott a dan- és hordár. Novák elverte Mikáron a port, de Mikár ismét beporczta magát, s ezt addig folytatta, míg Novák belátta, hogy akármeddig veri el a port Mikáron, sohasem készül el egészen. Mikár a kifáradt Novákot négyszer kidobta. Novák ötször visszadobta magát. Utóvégre Novák győzött, Mikár csak nagynehezen menekült az utána repülő seprők, botok és flaskók elől. Kérve így sóhajtja fel: Mi kár!

* * *

szep. 13.

Novák Gusztáv azonnal kikiáltatá magát a honvédmenedékház elnökének és fölesketteté a hadastyánokat. Családi színeit kitűzette és egy Novák-hymnusz szerzésével megbizott egy kántorviselt és harczkivivott hadastyánt. Ez utóbbi körülményből sokan azt vélik sejtethni, hogy Novák a menedékház területét önálló birodalomná deklarálandja s aztán magát királlyá koronáztatja Novacius Augustus I. név alatt. Allítólag a leendő rácz és a már meglett oláh királlyal már levelezésben áll ez

íránt. Értcsitette őket, hogy ha elismerik őt, ő is elismeri őket.

* * *

szep. 15.

Minden el volt készülve a koronázásra, de Mikár és Krivácsy megrestelték s gyűlést hívtak össze, melyben Novák bitorlónak jelentetett ki és elnöki méltóságától megfosztottnak nyilvánított. Novák erre a két ellenfélt kiátkozta a honvédség kebléből. Mindhárman biztosították egymást kölcsönös megvetésükről. Midőn Novák vonakodott a menedékház kulcsait kiszolgáltatni: Mikár és Krivácsy, egy remek strategiai terv alapján éjnek idején 12 szál hordárt két oldalról bemászattak az ablakon. Novákot ágyban érték, épen mikor az új biborpalástot próbálta, hogy milyen is volna takarónak. Azonnal kihurczolták s az ajtó elé kitétték, maguk pedig kikiáltották önmagukat egyeduralkodóknak. Egyik sem akart engedni; s amidőn a hadastyánok nem tudták ki nek hűségére esküdjének, birokra került a dolog s mivel egyik sem multa felül a másikat, egymást röpitették ki.

Ezt az időpontot fölhasználta Novák és visszalopózott a házba. Most három volt a praetendus.

* * *

szep. 20.

Mi fog bekövetkezni? — nem bizonyos. Némelyek állithatják, hogy Novák-Mikár-Krivácsy triumviratus előtt állunk.

Mindegyik triumvir kapna maga alá két szobát s öt hadastyánt, akiket szabad tetszésükhöz képest megszekerözhatnak.

A csata még folyvást zug. Kelet felől új hordár előcsapata mutatkozik.

Vöröshegyi Dávid ur levele

t. cz. Tojáss Dániel kasznár urhoz.

Budapest, Palais Montrouge 26 septembre.

Kasztner ur!

Végre it hon vagyok!

Menyi időmet és költséget izleli az, hogy engemet ép erűbe tartsam a maga segítségével! Hová lenne maga, ha én maga mellett, bár távolból is, ott nem állanék mindig az én bölts tanácsaimal? Hová lenék én, ha nem volna erős testem, bevenni a maga őzölt okoskodásait a mezői gazdaság körül, amiket Hohenheimba jöttött, de amelyeket nem tud petrenczbe rakni, bogliáról nem is szólván, casalról halgatván, amelynek architectürjét ön olyan nacerzőnek mond.

Utolsó levelibül azt látom, hogy megint döngölik a maga fejében a bogarak; tolán ezekből legjobban lehetne selyem tenyésztést csinálni. Ehez nem kel eperfa, ehez nem kel napszámos és a cokohn is keveseb pénzbe kerülne.

A k. ztelleom reparatürje alatt vigyázon az ócska zszindelyekre, azokat még ülfának lehet eladni. Csak hirdetni kel a földes ujságba. Ami ott ki van nyomtatva, aztat mind elhisznek; tavál is per hirdetés adtam el a mustra birkát hizó ürűnek, aminek magam is ürűtem. De ez egy finom saillie, amit maga nem ért. Az az ujság arra is hasznos, hogy tiszteteket szerzek bene, lépjenek az én szolgálatomba. Az igaz, hogy nem sokáig maradnak, de legalább nem kel czubringernek fizetni.

Hogy ne elfelejtsem: a grófi czimert ne rontsák le a kasztellrul, mert ki tudja a mostani idűkorszakba egy kedvező kohnjunktür és a fejemen az öt ág meg szaporodhatik kilenczre, de nem a Zalikám kegyelmébül. Adig is had gondoljanak hogy vagyok én egy gróf.

Mért traktirozott maga a napszámosokat olyan böven, hogy elvehették magatúl a cséplő gépet? Mért nem tartotta őket éretlen dinyével? Akor kilelte volna őket a hideg és nem lett volna erejük a gépet elvenni. Ez nem Hohenheim; hanem több. Hohe Schule. De ezt maga nem ért.

Ha a mostani tanult orvosok mindent a fris levegővel kurálnak: megpróbálhatná maga is levegővel hizlalni az ökröket. Az ürűkbe toljon bele jó fris kohnprimált levegőt. Talán sikeröl.

Maga aztat írja, hogy ha az akácza másodsor virágzik, ez jelenti hogy hoszu lesz az ősz és hogy sok jermek szöletik. Hát észre lehet már venni? Hogy én még ezt soha sem nem hallottam! Én ki hagyok dobni a parkombul minden fát. Nekem ne virágozzon másodsor egyik sem!

Hallom, a szölő nagyon édes. Be ne hagyjon menni a jermeket, hogy a hasukat el ne rontsanak. Lássá, milyen jószívöleg gondoskodok én rölük!

Képzelve a non plus ultra a komizságtól: a Ngs feleségemet a szakácsné bepürült, hogy lehozta neki a bőriből, ami ki volt alkudva. Hol volna a nemesi oklevél, ha ilyen bőrlévontást lehetne megböntetni? A legnagyobb szemtelenség atul a szakácsnötül, hogy meg merete nyerni a pürt.

Máskor a drága fördüt meggondolom: a hol az én nemes japjós johaim megfördhetnek, ottan én is megösz-tathatom magamat. Hogy legyen bene hullámcsapás, bele fogok eresztetni a pordékát és hogy legyen elegant, el fogok kürüsztolni Gecsér sur mer.

A lányom a Delphine mit rendezi még most szeptemberben is majálist és rontja lábán a prűnell czipőt, fogyasztja a fáról a prűnell jömölcsöt és fotkossa és kocsikázza és koptatja a parádés lovaimat? Az angol missnél az más: annak a docteur preskriurozott a mozgást, hogy a mikor kell, könyeb dolga legyen neki. Az pedig döhb hozta engemet, hogy adta annak az Árpád nemes fattyómnak pénzdet, amiböl ő 15 florint ad az apotekáriosnak pirotechnikus tözi játékra. Mi czélja van ennek a legelön? A hun az asztagok állnak, ott volna egy kis értelme.

Aztat is értésemre adja, hogy a maga asszony, a kasztnerné, már nem akar olyan sokszor nekem komám asszony lenni? Ha magának nincs eszköz, öt megnyerni: van nekem eszköz, magát elveszteni. Ehez tartson magát, amivel vagyok

a maga kegyes Uraság

DÁVID V. VÖRÖSHEGYI.

KATHEDRAI BÖLESESSÉGEK

— **Büntetőjog.** Ha én mint bekövetkezendő rosszat, azt statuálo, hogy mindenkit agyonlövök, a ki gyümölcsös kertemen átmegy, és Péter tudván azt — mégis át merészel haladni a tiltott területen s általam agyonlövetik, — akkor, uraim, Péter nem fog panaszkodhatni bíróság előtt, hogy ama tilalmat nem ismerte volt. (Sch—r.)

— **Statisztika.** Magyarország vadállományát csak ke-rek számokban fogom kifejezni; nem vapyok oly nagy vadász, a ki számokon nyargal. (K—k.)

— Az esketési arány egyik hü tükre a fennforgó társadalmi és közgazdasági viszonyoknak, mert az esketéseknél az emberi akarat jóval hatályosabb tényező, mint akár a születéseknél, akár a halálzásnál, mire nézve az ember inkább a természet törvényes kényszerű uralma alatt áll. *)

— Álljunk ezen mértani pontra és innen itéljük meg az alapot.

*) Található dr. Konek S. „a magy. birodalom cz. kézi könyve” 2. teljesen átoldozotti kiadásának 80.

Pantótizmus.

(Legujabb német vezérezikk.)

PANSZLÁVIZMUS legujabb válfaja a pantótizmus, mely ez idő szerint nagy Németországot ijesztgeti. Bismarck herczeg e napokban foglalkozott a pantótizmussal, mely nem egyéb mint Németország meghódítása a magyarországi tótok által. Caveant cancellares!

És csakugyan e kérdés égető, mert ha idejekorán hozzá nem látunk, maholnap Németország Arva megyéhez csatolva fog fölébredni s a Rajna és Visztula közt »Pantótia« nevű állam kerekedik.

Ezen állapot annál veszedelmesebb, mennél csöndesebben foly a pantót honfoglalás. Egyenként szállítkoznak át a német területre a pantót vitézek. Valamennyit Janónak híjják, úgyhogy a pantót egység a német egységénél jóval egységesebb. Fegyverzetük félelmes. Pánczélt viselnek Uchatius-bádogból aképen, hogy egész testök bádog-serpenyőkkel és fazékfedőkkel van borítva. Egenruhájok zsinórzata drótból való, mely sárga vagy fekete — ime a magyar színek! Fehérneműt nem viselnek, de igenis feketeneműt, mely petróleumba van mártva s a tűzveszélyt szanaszét viszi az egész országba. Lábukat bocskor fűdi, mely a pantótoknál a nemesség jelképe. Élíte-csapataik »die Drothostodten« nevet viselnek. Ezek a legvitézebbek és harczias nemzeti tánczaik »Tótentanz« név alatt borzalmat szűlnek. A »Drothostodten«-ek harci modora igen eredeti. Mindig ott támadják meg az ellenséget, a hol leggyöngébb. Még a legerősebb ellenségen is találhatnak oly oldalt, a hol gyarló. Ott aztán moltkeszerűen befonják, behálózzák dróttal. Micsoda ehez képest az a híres »vasgyűrű«, melyet a német seregek vontak Páris köré? Az gyűrű volt, ez egész háló. Nem kevésbé furcsák könnyű csapataik, melyek 8—16 éves gyerkőczökből állanak. (Ime a Menotti Garibaldi fegyveres ifjúságának mintaképe!) Ezeknek fő-fegyvere az egérfogó. Minden legény 20—30 egérfogóval van ellátva. Ezeket alkalmas helyeken fölállítják és szalonát tesznek bele, mely családoknak civilizált ellenség ellent nem állhat s törbe így kerül. Különösen veszedelmes e harcznem a német hajóhadra nézve. Az egérfogók ugyanis kipusztítják a német egereket; ennél fogva a német macska mind éhen hal, persze a vasmacska is, mely nélkül pedig a német hadihajók az első vihar áldozatai lesznek. Ezek az egérfogós suhanczok Németország tengeri állásának legnagyobb veszedelmét képezik. A könnyű legénység közé tartoznak még a bodzafa-puskások.

A pantót betörés végzetes következményeit tovább elemezzük-e? Csak arra utalunk, hogy a német táviró-rendszert maholnap tökéletesen megzavarják, mert az állami sodronyok helyett a meglevő villanyosság az ő finomabb drótlukba ömlik, miáltal egyszersmind a kormány titkos sürgönyeit is megtudják.

Ami e járványt még félelmesebbé teszi, az, hogy szervezetéről mit sem tudni. Ugy látszik, hogy a pantót szervezetnek egy titkos feje van, melyet Zaplatyilnak

hinak; de hogy hol van és miféle ember, azt nem tudjuk. Talán hierarchikus rendszerök van és Pan istent imádják; legalább biztosan tudjuk, hogy nálunk »Pan«: urat jelent. Ez igazolja egyszersmind azon pánikus ijedséget, mellyel bennünket eltöltötenek.

A pantótok ellen mindenesetre szigoruan kell fölépni, mielőtt sikerül nekik bedrótózni egész Németországot. Ha egyszer Arva-Várallyán lesz Németország sulypontja és Bismarck Arva várában lesz fogva, akkor késő protestálni. Öljük meg Pantótiát, akkor meg lesz mentve Pangermánia.

„Nord. Allg. Ztg.“

A Morel-affaire után.

Kereskedő Tolvaj! Gazember! Policzáj!

Csirkefogó. (fenyegetőzve.) Ne kiabáljon az ur, ha kedves a becsülete! Mert rögtön megirom a »Függetlenségnek«, nem csak azt, hogy ön egy védtelen árvát üldöz, hanem azt is, hogy ön váltót hamisított és a saját lányával folytat förtelmes viszonyt. Aztán sirva nézhet a jó hire után.

MŰFORDÍTÁSOK.

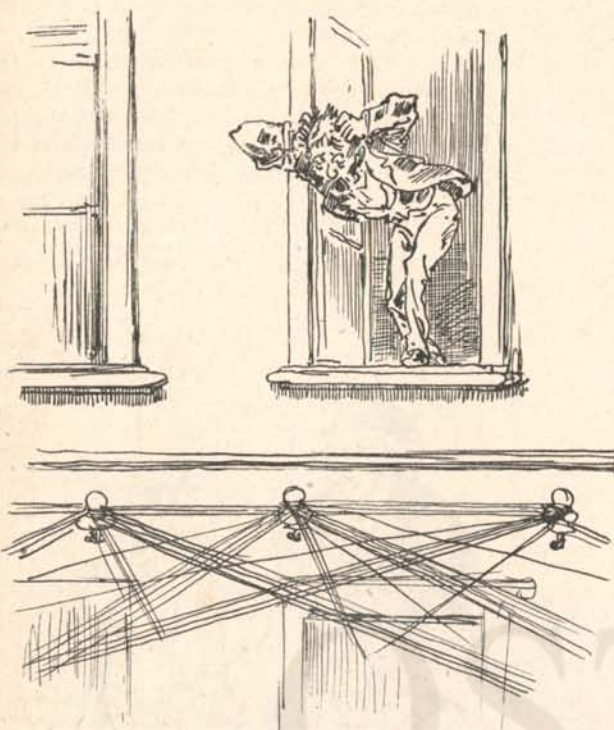
Romulus et Reus conditores fuerunt Romae = Romulus és Remus czukrászok voltak Rómában. (Livius.)

Si Brutus mens laeva non fuisset = Ha Brutus esze Léván nem lett volna.

Miltiades victoriam vicit terra marique = Miltiades a Viktoriában meghódította Terát és Marit.

Panisque semper habitantem in antris = Pannát, a ki mindig Andrisnál lakott. (Virg.)

Az a telefon!

Öngyilkos (kétségbeesve.) Szörnyűség! Piztolyra nem telik, a mérég drága, a kötélről levágtak, a dunából kifogtak... mármint a negyedik emeletről akarok leugrani... hát utamat állja ez a telefoni mentő háló!..

— A győri „Hazánk“ 110 sz. —

Egy P. Gy. nevű tudós thebanus a vidékbeni termésről tudósításában 1-ső alinea végén így mutatja be, a gépek és rosták nagy zöreijében megfogamzott jeles tudósításhoz szükségelt gyöngye erejét, mondván: »mert nem irok Julius Caesar genialitásával, ki az ágyuk és fegyverek legnagyobb zaja közt is képes volt egyszerre többféle tárgyról remek munkát alkotni«. Az ám! A fél kezével görögül irt, a jobbik kezével diákul, mialatt a scribájának angolul diktált telegrammot, maga meg a fonografon hordta le Cassiust, amért olyan rossz vastollat küldött neki.

*

— Pohárköszöntő. —

— Cselekedte a debreczeni ipartárlat lakomáján B. I. bácsi. —

»Tisztelt uraim! Két tényállás van, de meredékes az valóssággal. Ez a borközi állás, melyben van az igazi

erélyes állás. A bor hatása többféle, ki megissza, vagy meg nem issza. A bortól valaki bárány vagy farkas, vagy pedig oroszlán lehet. Keserű nekem az a pohár, mert a számítógondolat hogy csordultig állott az iparos állás, de most már meg van fosztva mindentől az őszinte iparos állás.

A jól indítványozott állást, mit Kossuth tart, elrontá az északi zivataros felleg, mely északi valóságos állásban keletkezett, kitiporta az ipar terebélyes fáját, ámde a törzs még álláspontozik. E pohár három állásába térek át. Az első a bárányállás, mikor a bortól az ember megszelidül, második a farkas állás, mikor az ember bort iván egymásra agyarkodik, harmadik az oroszláni állás, mely több évek óta nyugszik az oduban, de egyszer azt mondja, hogy élve vagy halva!

Mivel a conpectionalis állások ellenkezése nem magyarról, csak agyarról jöhet, és bus fájdalomba mereng el a hazafias merengés ha a visszaemlékezési állás, a függetlenségi állásnak érvényesítésére irányul: ezek után óhajtván kívánom mindnyájunkra az egyenlőséget; legyünk jó iparos állásba és mutassuk meg az országnak az igazi állást. Éljen!

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Van de Ninch. Hollandus embertől elég jó magyar tréfa. Csak a hollandi sajtó is olyan jól megtudnak csinálni Magyarországon. — **Morgó.** Nagyon valószínűtlen, hogy Blau Kóbi egy szegény paraszt embernek 300 frttal legyen adósa. És így nem valószínű az az egész história sem, ami belőle keletkezett. — **Kb. grf.** Nem sajnáljuk tőle a képet. A »Drukk« nap-tárban fog megjelenni. — **Csbcsf.** Nem mind hasznavehetetlen. — **P. S.** Előbb lássuk a medvét Varsóban! — **Knrz.** Annnyira mégsem érdekli a diákélet a nagy közönséget, hogy még az ilyen családi dolgokkal is előhozakodjék B. A. — **G. B.** Gyöngék. — **B. A.** Jelesek mind. A többire nézve se aggódjék. Csak hosszúra ne eressez, mert, a milyen kedves gyerek az Absi gyerek, meg a milyen kitűnő legények az ő cimborái: mégis van még ebben a szép hazában tárgy és alak elég, szintén érdemes a megőrkítésre, amint hogy ön maga is példáját szolgáltatá. A személyes találkozást mikorára hagyja? — **Manilla.** Spanyolul is értenek a »B. J.« nyelvészei, ha muszáj. De a közönségtől ezt nem követelhetik. — **F. I.** Mint annyiszor, most is újból kijelentjük, hogy a »B. J.« alakjai mind a szerkesztő édes gyermekei, saját alkotásai s ő is tartja őket szuszszal. Anyagot kap néha innen is, onnan is, de az mind átmeny előbb a szerkesztői rostan, szűrön és lombikon. Ez már csak világos? — **„Uj magyar.“** Jó kis tréfa. — **L. L.** Nincs érdem nélkül. — **Sztrgf.** Idegen nevet magyarítani, jó; de magyart germanizálni nem jó. »Barátok tér« nincs magyarul. Tele hinteni levelét a buda-esztergomi országot felével: ez sincs rendén. — **K. Ö.** Csak minapi véleményünket ismételtük. Érdekes kifejtéseiről tudomást veszünk, sajnálva, hogy tartalmasabb részeinek nem szereshetjük meg a nyilvánosságot. A többit illetőleg a személyes találkozásra van szükség, melyre nézve a hét második felében elvárjuk a déli órákban. — **Crs.** Kérünk érthető nyilatkozatot. Az ily enigmatikus példázásra hogy adjunk választ? — **Auonymus.** Egy darabig pihentessük az érdekes férfit. — **Killszsz.** Nem birtunk rajta megvizsgálatolni. — **S. Thmr.** Bizony még messze vannak a közölhetőségtől. De megindultak feléje. Még most szinte zöldel rajta a boldog tapasztaláshány. S ha megjön az a bizonyos dércsipés: lelke megérhetik s meg is édesedhetik tőle.

Felelős szerkesztő: CSICSERI BORS.